

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

N Á L E Z

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 234/04-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. februára 2005 v senáte zloženom z predsedu Jána Mazáka, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Alexandra Bröstla o sťažnosti PhDr. Etely Garajovej, bytom B., zastúpenej advokátkou JUDr. Z. M., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 306/96 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo PhDr. Etely Garajovej na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 306/96 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava III p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 306/96 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. PhDr. Etele Garajovej p r i z n á v a finančné zadost'učinenie 80 000 Sk (slovom osemdesiattisíc slovenských korún), ktoré jej je Okresný súd Bratislava III p o v i n n ý zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Bratislava III j e p o v i n n ý uhradiť PhDr. Etele Garajovej trovy právneho zastúpenia 9 342 Sk (slovom deväťtisícristoštyridsaťdva slovenských korún) na účet jej právnej zástupkyne JUDr. Z. M., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 29. októbra 2004 doručené podanie PhDr. Etely Garajovej, bytom B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. Z. M., B., označené ako „*Ústavná sťažnosť*“. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na konanie bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej aj „okresný súd“) vo veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 10 C 306/96, ktorá sa týka jej návrhu proti žalovanému SLOVAK-SOL, spol. s r. o., na odstránenie väd nehnuteľnosti (resp. na náhradu škody).

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti okrem iného uviedla:

„Dňa 2. 11. 1994 som na Okresnom súde Bratislava III prostredníctvom svojho právneho zástupcu podala návrh proti žalovanému SLOVAK-SOL, spol. s r. o. so sídlom v Bratislave, Zátisšie č. 1 na odstránenie väd nehnuteľnosti (resp. na náhradu škody)

nachádzajúcej sa v Bratislave. Spolu s návrhom som predložila doklady a znalecký posudok, ktorý presne špecifikoval stav nehnuteľnosti v čase podania návrhu. Vec bola vedená pod sp. zn. 13 C 210/94. Okresný súd Bratislava III vyslovil vo veci podľa vtedy platných procesných predpisov svoju miestnu nepríslušnosť a dňa 15. 2. 1995 spisový materiál postúpil Okresnému (bývalému Obvodnému) súdu Bratislava I. Na tomto súde došlo k strate celého spisového materiálu, v dôsledku čoho muselo dôjsť k jeho rekonštrukcii v zmysle platných a účinných ustanovení Spravovacieho poriadku pre okresné a krajské sudy. Po jeho rekonštrukcii, z dôvodu oprávneného nesúhlasu Okresného súdu Bratislava I, bola vec dňa 10. 7. 1996 vrátená Okresnému súdu Bratislava III...

Po tom, ako bol spis vrátený na Okresný súd Bratislava III... tento súd vo veci napriek mojej žiadosti zo dňa 30. 4. 1997 adresovanej predsedovi Okresného súdu Bratislava III, vo veci nekonal.

Podpredsedníčka Okresného súdu Bratislava III v odpovedi zo dňa 5. 8. 1997 reagovala na moju žiadosť tak, že ak by JUDr. Z. (konajúca zákonná sudkyňa) v septembri 1997 neukončila PN, zväži pridelenie spisu... inému sudcovi. Napriek tomuto prísľubu, ako aj mojej opakovanej žiadosti z 20. 11. 1997, takéto opatrenie v právomoci orgánu štátnej správy súdov nevykonala.

Dňa 19. 1. 1998 som žiadala o určenie termínu pojednávania vo veci priamo konajúcu sudkyňu..., bezúspešne...

Vzhľadom na to, že od podania návrhu uplynulo už dlhšie časové obdobie a stav nehnuteľnosti sa stále zhoršoval, nechala som si vypracovať znalecký posudok znalcom Ing. A. G., CSc. na jej stav k mesiacu aprílu 1998, ktorý som spolu s návrhom na vydanie predbežného opatrenia podala na Okresnom súde Bratislava III dňa 15. 4. 1998.

Okresný súd Bratislava III uznesením z 12. 5. 1998 č. k. 10 C 306/96-35 môjmu návrhu v celom rozsahu vyhovel. V dôsledku odvolania žalovaného Krajský súd v Bratislave uznesením z 30. 11. 1999 sp. zn. 19 Co 256/99 uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Spisový materiál bol vrátený odvolacím súdom súdu prvého stupňa dňa 7. 2. 2000, ktorý ma dňa 24. 7. 2000 vyzval na doplnenie návrhu na vydanie predbežného opatrenia ako aj návrhu na začatie konania vo veci samej.

Uznesením z 21. 11. 2000 č. k. 10 C 306/96-80 Okresný súd Bratislava III konanie vo veci podľa § 43 ods. 2 O. s. p. zastavil, keď dospel k názoru, že pre neúplnosť návrhu,

nepresnosť a tým aj nevykonateľnosť uplatneného petitu, nemôže vo veci konať. Na moje odvolanie Krajský súd v Bratislave uznesením z 30. 4. 2001 sp. zn. 16 Co 119/01 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v dôsledku nesprávneho názoru súdu prvého stupňa, keď dospel k názoru, že mnou podaný návrh je dostatočne konkrétny a určitý. Spisový materiál bol Okresnému súdu Bratislava III vrátený odvolacím súdom dňa 22. 6. 2001...

Dňa 21. 1. 2002 som sa listom obrátila na predsedníčku Krajského súdu v Bratislave so žiadosťou, aby súd vo veci konal... Poukázala som na to, že spor trvá už ôsmy rok bez akéhokoľvek rozhodnutia vo veci samej.

Na túto moju žiadosť... odpovedal podpredseda okresného súdu, ktorý konštatoval vo veci prieťah od 22. 6. 2001... do 12. 6. 2002, kedy bolo vo veci nariadené pojednávanie na deň 17. 9. 2002...

Pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo pred okresným súdom dňa 17. 9. 2002 nebolo meritórne, a bolo odročené na neurčito z dôvodu mimosúdneho vyriešenia sporu. Prípisom súdu z 25. 2. 2003 bol môj právny zástupca vyzvaný na oznámenie, či zotrvávam na podanom návrhu, alebo ho beriem späť. Listom z 27. 2. 2003 oznámil súdu, že na podanom návrhu trvám v celom rozsahu a žiadam o určenie termínu pojednávania. Dňa 12. 8. 2003 bol na výzvu súdu zaslaný znalecký posudok znalca Ing. A. G., CSc...

Vo veci bolo Okresným súdom Bratislava III vytyčené pojednávanie na deň 9. 9. 2003, na ktorom však vec opakovane nebola meritórne prejednaná. Do dňa podania tejto ústavnej sťažnosti nebolo vo veci... vytyčené pojednávanie a vec meritórne prejednaná a ukončená. Náprava nebola zjednaná ani napriek mojej sťažnosti ministrovi spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 7. februára 2002...

Okresný súd Bratislava III posledným úkonom, ktorý vo veci urobil, ma prípisom z 5. 5. 2004 opakovane vyzval, aby som špecifikovala svoj žalobný petit a oznámila výsledok mimosúdneho konania, či trvám na návrhu, alebo ho beriem späť. Oznámením z 11. 5. 2004 som opakovane oznámila súdu, že trvám na svojom návrhu.“

Na základe uvedeného sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Základné právo PhDr. Etele Garajovej na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní pred Okresným súdom Bratislava III sp. zn. 10 C 306/96 porušené bolo.

Okresnému súdu Bratislava III prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 306/96 konal bez zbytočných prietáhov.

PhDr. Etele Garajovej priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 500.000,- Sk (slovom päťstotisíc slovenských korún), ktoré jej je Okresný súd Bratislava III povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Bratislava III je povinný nahradiť PhDr. Etele Garajovej trovy konania na účet advokátky Z. M., B. 9 340 Sk do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu“.

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky na neverejnom zasadnutí senátu podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a keďže nezistil dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona, rozhodol uznesením č. k. II. ÚS 234/04-16 z 9. novembra 2004 o jej prijatí na ďalšie konanie.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval 8. decembra 2004 právnu zástupkyňu sťažovateľa, a predsedu okresného súdu, aby sa vyjadrili k otázke vhodnosti ústneho pojednávania, a predsedu okresného súdu súčasne vyzval, aby sa vyjadril aj k prijatej sťažnosti.

Právna zástupkyňa sťažovateľky súhlasila s tým, aby sťažnosť bola prerokovaná bez ústneho pojednávania, čo potvrdila v odpovedi na výzvu doručenú ústavnému súdu 27. decembra 2004.

Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení k sťažnosti zo 17. januára 2005 (Spr. 3814/2004, doručenom ústavnému súdu 7. februára 2004) okrem iného uviedol:

„Žaloba žalobkyne PhDr. Etely Garajovej proti žalovanému Slovak-SOL, s. r. o. o odstránenie väd rodinného domu žalobkyne, zistených znaleckých posudkom Ing. G. označené pod položkami A až L tohto posudku a to v lehote stanovenej súdom v alternatíve vydania bezdôvodného obohatenia podala žalovaná na tunajší súd dňa 2. 11. 1994. Tunajší súd vyslovil vo veci nepríslušnosť a spis odstúpil Okresnému súdu Bratislava I. Vzhľadom na to, že došlo k strate spisu, Okresný súd Bratislava I vykonal rekonštrukciu tohto spisu. Po vykonaní rekonštrukcie tohto spisu Okresný súd Bratislava I predložil vec Mestskému súdu v Bratislave, ktorý dňa 30. 4. 1996 vyslovil, že miestne príslušným súdom je Obvodný súd Bratislava 3, toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 17. 6. 1996 a vec bola predložená 12. 7. 1996 tunajšiemu súdu. Dňa 12. 5. 1998 tunajší súd vydal predbežné opatrenie vo veci, kedy 28. 5. 1998 podal žalovaný odvolanie. Dňa 9. 2. 1999 bol odvolateľ poučený o náležitostiach odvolania. Odvolanie odvolateľ doplnil dňa 11. 3. 1999. 11. 6. 1999 bolo odvolanie doručované protistrane na vyjadrenie. Dňa 10. 9. 1999 bola vec predložená odvolaciemu súdu, ktorý predbežné opatrenie 30. 11. 1999 zrušil a vrátil tunajšiemu súdu dňa 7. 2. 2000. 17. 6. 2000 sudkyňa poučuje navrhovateľa o náležitostiach návrhu a žiada ho o doplnenie petitu. Súd urguje vrátenie doručky 15. 8. 2000. 13. 9. 2000 súd opätovne realizuje poučenie navrhovateľky nakoľko táto na výzvu súdu nereagovala. 18. 9. 2000 súdu doručené vyjadrenie právneho zástupcu navrhovateľky. Dňa 8. 11. 2000 vytýčený termín pojednávania 21. 11. 2000 na ktorom súd konanie o odstránenie väd stavby a návrhu na vydanie predbežného opatrenia zastavil. 14. 2. 2001 súdu doručené odvolanie voči uzneseniu o zastavení konania. 28. 3. 2001 spis predložený Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie. 30. 4. 2001 odvolací súd uznesenie súdu I. stupňa zrušil a vec mu vrátil dňa 22. 6. 2001 na ďalšie konanie. Dňa 12. 6. 2002 súd vo veci vytýčil pojednávanie na 17. 9. 2002, pojednávanie na žiadosť oboch účastníkov odročené na neurčito za účelom mimosúdneho pokonania s tým, že do jedného mesiaca účastníci oznámia súdu stav zmierovacieho konania. 25. 2. 2003 súd vyzýva zástupcu navrhovateľa o oznámenie stavu zmierovacieho konania na čo dňa 4. 3. 2003 navrhovateľ oznamuje, že k mimosúdnemu zmieru neprišlo. Dňa 14. 3. 2003 súd vytyčuje termín pojednávania na 9. 9. 2003. 9. 9. 2003 pojednávanie odročené na neurčito z dôvodu návrhov oboch účastníkov na odročenie termínu pojednávania z dôvodu mimosúdnej pokonávky s tým, že v lehote najneskôr dvoch mesiacov oznámia súdu stav zmierovacieho

konania. 26. 1. 2004 zástupca navrhovateľa súdu doručuje znalecký posudok, dňa 30. 3. 2004 súd vyzýva zástupcu navrhovateľa na doručenie žalobného petitu resp. aby oznámil výsledok zmierčieho konania. Súčasne vyzýva právneho zástupcu žalovaného o vyjadrenie sa k znaleckému posudku. Dňa 12. 5. 2004 právny zástupca navrhovateľa udáva, že trvá na pôvodnom žalobnom petite. Dňa 31. 5. 2004 právny zástupca žalovaného súdu zasiela stanovisko k znaleckému posudku. Ďalší úkon vo veci zaznamenaný nie je.

Ako vyplýva z naznačeného predmetom konania je odstránenie vád na stavbe vo vlastníctve žalobkyne. Žalobkyňa vady nešpecifikuje odvoláva sa na znalecký posudok, ktorý v priebehu konania bol predmetom doplnenia. Termín odstránenia vád ponecháva na rozhodnutí súdu. Alternatívne žiada o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého výšku však nešpecifikuje. Na takto formulovanom petite zotrúva ku dnešnému dňu. Ako vyplýva z vyjadrenia sudkyne táto považuje žalobný petit za neúplný a nepresný. Z priebehu konania je zrejmé, že takto formulovanú žalobu zastavila z procesných dôvodov, ktoré rozhodnutie bolo odvolacím súdom zrušené avšak v súčasnosti je nová procesná situácia, kedy sa mohla vysporiadať s neúplným návrhom tak, že by podanie odmietla, čo však ku dnešnému dňu neučinila. Ďalšou zaujímavou situáciou je skutočnosť, že v priebehu súdneho konania účastníci konania neprejavujú svoj záujem spor vyriešiť. Mám na mysli opakované žiadosti účastníkov konania odročiť pojednávania na neurčito za účelom mimosúdnej pokonávky, pričom súd musí výsledok zmierovacieho konania od účastníkov, resp. ich zástupcov žiadať. Takáto pasivita je u žalovaného predpokladateľná, avšak pozoruhodná je vo vzťahu k žalobcovi.“

Predseda okresného súdu tiež oznámil, že netrvá na ústnom prejednaní sťažnosti.

II.

Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov...“, a porušenia práva upraveného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého „Každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo,

verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom...“, v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 10 C 306/96.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej stabilnej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“. Podľa názoru ústavného súdu možno preto za konanie (postup) súdu odstraňujúce právnu neistotu účastníka konania v zásade považovať také konanie, ktoré smeruje k právoplatnému rozhodnutiu súdu vo veci.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (II. ÚS 74/97, I. ÚS 70/98, II. ÚS 813/00) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú 1) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, 2) správanie účastníka súdneho konania a 3) postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prejednáwanej veci.

Pri uplatnení týchto kritérií však ústavný súd súčasne berie do úvahy, že ich aplikácia je oveľa jednoduchšia v prípadoch, v ktorých zistil, že súd bol celkovo nečinný a vo veci neuskutočnil žiadne úkony (II. ÚS 4/03).

Sťažovateľka podala 2. novembra 1994 pôvodne na Obvodnom súde Bratislava 3 (v súčasnosti Okresný súd Bratislava III) žalobný návrh na odstránenie väd rodinného domu s alternatívou vydania bezdôvodného obohatenia. Po vyslovení miestnej nepríslušnosti týmto súdom a postúpení spisu Obvodnému súdu Bratislava 1 tento súd oznámil sťažovateľke stratu spisu. Po rekonštrukcii spisu bol tento opätovne postúpený okresnému súdu, ktorý ho zaregistroval pod sp. zn. 10 C 306/96.

Okresný súd vydal 12. mája 1998 predbežné opatrenie, ktoré Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) 30. novembra 1999 zrušil. Okresný súd následne bez

nariadenia pojednávania zastavil 21. novembra 2000 konanie v označenej veci podľa § 43 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Krajský súd na základe odvolania sťažovateľky zrušil 30. apríla 2001 napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie (doručené okresnému súdu 22. júna 2001).

Po vrátení veci okresný súd bol nečinný približne jeden rok (22. jún 2001 - 12. jún 2002), čo aj podpredseda uvedeného súdu hodnotil ako priet'ah v konaní.

V ďalšom období okresný súd nariadil vo veci prvé pojednávanie po ôsmich rokoch od podania návrhu, a to na 17. september 2002, neskôr aj na 9. september 2003. Tieto pojednávania však boli odročené so súhlasom oboch účastníkov. Po ďalších výzvach zo strany súdu smerujúcich k zabezpečeniu znaleckého posudku od sťažovateľky a k upresneniu žalobného petitu okresný súd od mája 2004 až dosiaľ nevykonal vo veci žiadny úkon.

Ústavný súd so zreteľom na všetky uvedené skutočnosti konštatoval, že okresný súd v konaní vo veci sp. zn. 10 C 306/96 podanej okresnému súdu pôvodne v roku 1994, resp. 1996, okrem vydania predbežného opatrenia 12. mája 1998 (zrušeného krajským súdom v novembri 1999) a zastavenia konania v novembri 2000 ani po zrušení rozhodnutia o zastavení konania krajským súdom v apríli 2001 a vrátení veci okresnému súdu na ďalšie konanie dosiaľ neuskutočnil žiadne pojednávanie, ktoré by malo meritórny význam (pojednávania nariadené na 17. september 2002 a 9. september 2003 boli odročené), a že stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza sťažovateľka, dosiaľ nebol odstránený. Preto rozhodol, že v označenom konaní okresného súdu bolo porušené základné právo sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší takéto rozhodnutie, opatrenie

alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo porušil, aby vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže zároveň na žiadosť osoby, ktorej práva boli porušené, rozhodnúť o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

Ústavný súd v súlade so svojím rozhodnutím o porušení základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v zmysle § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde prikázal okresnému súdu, aby vo veci sp. zn. 10 C 306/96 konal bez zbytočných prietáhov.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde „Ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha“.

Sťažovateľka požadovala priznanie primeraného finančného zadosťučinenia 500 000 Sk, pričom svoju žiadosť odôvodnila doterajším postupom okresného súdu, obdobiami jeho nečinnosti, stálym porušovaním svojich ústavných práv, ako aj nákladmi, ktoré jej vznikajú v súvislosti s udržiavaním nehnuteľnosti so zreteľom na jej vady.

Ústavný súd vzhľadom na celkovú dobu nečinnosti okresného súdu v konaní vo veci sp. zn. 10 C 306/96 a na konkrétne okolnosti a povahu veci, berúc do úvahy skutočnosť, že sťažovateľka sa v zásade nepričinila o predĺženie doby konania okresného súdu, ako aj naplnenie princípu spravodlivosti, považoval priznanie sumy 80 000 Sk sťažovateľke za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania, ktoré sťažovateľke vznikli v súvislosti s jej právnym zastupovaním advokátkou JUDr. Z. M. v sume 9 342 Sk (§ 1 ods. 3, § 13 ods. 8, § 16 a § 25 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v spojení s § 20 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), pričom vychádzal z výšky priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za 1.

polrok 2003, ktorá bola 13 602 Sk (pre účely odmeny za úkony po 1. januári 2004). Úhrada bola priznaná za jeden úkon po 4 534 Sk zaokrúhlene a 136 Sk režijný paušál.

Trovy konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. februára 2005